

tel 133030. nr.8.

Predat această adresa înz. Dir. Cebuc  
de la Muzeul de Artă la 23.03.79. Mi-a  
spus că va cerceta condițiile vinzării, că  
e nevoie de apărare sprijină pentru lumanat  
în bronz că brațul și său etc. Mi-a  
confirmat că în Muzeul Tg. Jiu area o copie.

Către

Muzeul de Artă al R. S. R.

- Stirbei Vodă 1

Oficial

Tel. 139720 spre stîntă: Direcția Patrimoniului Cultural Național

al Municipiului București

C. Victoriei 118 etaj 5

Subsemnatul, Stefan Șerugescu-Corjan, din str. Galați 18, București,  
celebrator al lui Constantin Brâncuși în 1937 la realizarea Coloanei In-  
finite de la Tg. Jiu, vă adresez următoarea cerere:

În anul 1937, cind Brâncuși a lecut o lenjă în casă mea din Petre-  
șani, a revăzut bustul de ghips al tatălui meu Ion Șerugescu-Corjan,  
executat de artist în 1902. Î-am solicitat verbal artistului autorizația  
de a face două replici în bronz ale bustului. Brâncuși mi-a acordat această  
autorizație, învățindu-mă și cum să patinez bronzul (îngrepindu-l într-un  
mediu saturat de urină, balsam etc.).

Din plăcere, nedispușind la Petreșani de o turnătorie de artă, nu am po-  
put profită de această autorizație. A urmat apoi răzbunul, imposibili-  
litatea de a comunica și decesul artistului.

În 23 februarie 1965 am adresat Fendului Plastic o cerere de a mi se  
turnă în bronz, contra cost, două replici ale bustului original de ghips  
al tatălui meu. La această scriere nu am primit răspuns.

La finalul anului 1969, Muzeul de Artă al R.S.R., prin directorul  
de atunci, pictorul M.H. Maxy, anii decedat, mi-a cerut să efer spre vin-  
zare Muzeului, bustul tatălui meu. După converhirile avute cu M.H. Maxy,  
am stabilit de comun acord și condițiile în care avea să se facă vinzarea:

Prețul convenit a fost de 40000 lei. Eu am cerut și Direcția Muzeului  
a acceptat să se trimită oficial la Fendul Plastic bustul original de  
ghips, în vederea turnării contra cost supratat de mine, a două replici  
de bronz, una pentru mine, alta pentru fratele meu.

Costul celor două replici era de 6700 lei, conform devizelor pe  
care l-a făcut atunci Fendul Plastic.

Cind însă, la începutul anului 1970, am cerut să mi se tearne  
efectiv cele două replici pe socoteala mea, Direcția Muzeului de Artă  
mi-a comunicat că din cauza dreptului de autor de care ar dispune moște-  
nitorii lui Brâncuși, sejii Istrate-Dumitrescu, nu se poate efectua tur-  
narea înainte ca eu să obțin autorizația de reproducere de la sus-numiți.

Le-am scris imediat acestora (la 2 aprilie 1970), dar scrierile a  
rămas fără răspuns. Am repetat pe parcurs cererea mea dar tot fără rezultat.

În sfîrșit, în urma ultimei scrierii trimisă de mine sejilor Istrate-  
Dumitrescu, după entenționul din 1977, aceștia mi-au răspuns la 14 mai 1977,  
într-o scriere confuză, plină de neadverțuri și în care îmi refuzau apro-  
barea sub diverse preteze.



Abia acum de curind am aflat însă că de fapt sus-numitii moștenitori nu mai au drept de dispozitie asupra operele lui Brâncuși din România (și poate și din alte țări).

Din acest motiv, vă rog să binevoiți a respecta clauza convenției de vinzare a bustului aflat în prezent în posesia Muzeului, anume de a mi se turna contra cest la Fendul Plastic cele două replici de bronz, la pretul oficial actual.

Fac însă o precizare: am convenit cu Comitetul județean de cultură și educație socialistă Gorj, ca eu să renunț la una din cele două replici, prima urmând a fi plătită de sus-numitul Comitet, respectiv din fondurile Muzeului local, pentru a constitui prima piesă de Brâncuși în dotatia noului muzeu de la Tg. Jiu, unde vine anual numeroși vizitatori pentru ansamblul monumental al lui Brâncuși.

Al doilea exemplar va rămâne în posesia mea, și apoi a familiei mele, ca amintire de familie, în memoria tatălui meu, care a fost unul din cei care l-au ajutat pe Brâncuși să urmeze Sceala de meserii și apoi Sceala de arte frumoase.

Nine înțeles, exemplarul ce va intra în posesia mea va figura în evidența Patrimoniului cultural și să oblige să nu-l ceda nimănui, să-l păstre în casă sub o ferma care să exclude riscul distrugerii în urma vremurilor extremelor, așa cum s-a întâmplat cu atitea opere de artă fragile în martie 1977.

Vă rog ca, în respectarea unei convenții acceptate de dv. la timpul respectiv, să dați curs de urgență prezentei cereri, pentru care vă mulțumesc cu deosebită considerație.

  
Stefan Georgeescu-Gorjan  
str. Galați 18  
70212 București  
telefon 16 68 46

21 III 1979